

פרשת כי תשא

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

- ב. כעס השי"ת ומשה מפייע
- ד. שלא לילך אחרי עובדי ע"ז
- ה. הציווי לפסול לוחות שניים
- ה. מעשה הקטורת
- ה. מעשה הכיור
- ת. ציווי קדושת שמן המשחה
- ל. חטא העגל
- ל. בקשת משה לראות את כבוד ד'
- י. משיחת המשכן וכליו
- מ. מחצית השקל כסף הכיפורים
- צ. מרכיבי שמן המשחה
- ק. י"ג מידות של רחמים
- ק. שמירת השבת
- ק. עונשם של החוטאים בעגל
- ש. כתיבת התורה ע"י משה וקדושתו
- ש. שבירת הלוחות
- ש. סיכום מעשה המשכן ובניו

פנינים

"ויתן על פניו מסוה: ובבא משה לפני ד' לדבר אתו ויסייר את המסוה עד צאתו"

משה רבינו היה אמנם העניו מכל האדם, אך הרי היה גם מלכם ומנהיגם של ישראל ומלך הרי חיבו לנהוג בנימוסים מסוימים, לשמור על כבודו ולגלות פנים של חומרה, (מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול) - היה אנוס אפוא להסוות את עצמו ולהסתיר את הענווה שלו מתחת למסכה של ממשלה וכבוד מלכות, זה היה המסוה המוזכר בפסוק. אולם, בבואו "לפני ד' לדבר אתו", היה מסיר מעליו מסוה זה ועומד לפניו עניו ושפל ברך, כפי שהוא היה באמת. (רבי עקיבא איגר)

"הנה מקום אתי ונצבת על הצור"

כשר' יהודה מאיר שפירא הגיע בגיל 24 לשמש כרב בעיר גלינא באייר תרע"א, דרש את דרשתו השנייה בקהילה ביום ראשון פרשת אהו"ק. בית הכנסת היה מלא מפה לפה ביהודים מכל מחנות העיר, מר' בצלאל יהושע מגלינא ועד נציגים מהחוגים הציונים הפושרים שבאו להתרשם מדמותו של הרב החדש. הרב פתח את דבריו בפסוק: "הנה מקום אתי ונצבת על הצור והיה בעבור כבודי ושמתוך בנקרת הצור", וכך פירש את הדברים ע"פ משנתו ותפיסת עולמו: כל רב ומנהיג בישראל צריך לאחוז בשתי קצוות: כאשר הדבר נוגע לכבוד שמים, עליו ללחום את מלחמת ה' כנגד המחבלים בכרמים ולאחוז בדרך התקיפות והרוממות ללא מורא ומשוא פנים. אבל בפנימיותו בעניינים שבין אדם לחברו, עליו לאחוז במידת הענוה, הרוך והשפלות. וכך אמר הקב"ה למשה: 'הנה מקום אתי' - כאשר אתה בא ללחום את מלחמת ה' על ענייני כבוד שמים, אזי: 'ונצבת על ראש הצור' - עליך לעמוד בגלוי ובגאון, תקיף כצור חלמיש. אך 'והיה בעבור כבודי' - כאשר אין הדבר נוגע לכבוד שמים אלא בעניינים שבין אדם לחברו, אזי: 'ושמתוך בנקרת הצור', עליך לכופף עצמך ולהיות נסתר ושפל ברך. (אמרי דעת)

"וירד משה מן ההר וישני להת העדת בידו"

ידוע שמשה רבינו ירד עם הלוחות השניות ביום הכיפורים והביא אותן לבני ישראל. ויש לבאר כיצד היה מותר למשה להביא את הלוחות ביום הכיפורים והרי לכאורה היה להר סיני דין של רשות היחיד ואילו מחנה ישראל היה חשוב כרשות כרבים והיאך הותר לו להוציא מרשות היחיד לרשות הרבים לפי הדעה האוסרת על טלטול ביום הכיפורים? ויש לומר: א. היה זה בציווי מיוחד מהקב"ה. ב. משום שלא היה לו עקירה שהרי הקב"ה הטעינו את הלוחות. ג. לרמב"ם כשבני ישראל היו במדבר לא היה למדבר דין של רשות הרבים. ד. מפאת קדושת הלוחות הרי אסורים בהנאה ולא הוציא כדרך המוציאים. ה. כתב הלוחות היה מסייע למשה להרים אותם שהרי כשפרחו מיד השליכם, והיו כמו נפש בגוף ואנו אומרים שהחי נושא את עצמו. ו. נקבע ליום הכיפורים רק מכאן ולהבא. ז. ע"פ השיטה שאין איסור בטלטול מרשות היחיד לרשות הרבים מדאורייתא. ח. אכן לא הוציא ואתם ממקום קבלתם עד מוצאי יום הכיפורים. (צפנת פענח) (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א לשאלה לשולחן שבת' תשפ"א)

שאלה לשולחן השבת

"לא תבשל גדי בחלב אמו"

הגמרא במסכת חולין (ק"ג): מביאה, שמה שנאמר 'גדלי היינו לאו דווקא גדי, אלא כל מקום שנאמר בו גדי הכוונה אף לפרה ורחל (בהמות) וכד'. ויש לבאר מדוע באמת בחרה התורה להתבטא בצורה זו העלולה להטעות, ולא כתבה במפורש: 'לא תבשל בשר בחלב'?

מטרת השאלה הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצדוף מקורות, אם ישנם) ובל"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

עזמינים עכשיו לאפיקומן!

ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון: 052-7665775

חדש! ניתן להזמין חוברות של חומש בודד מתוך הספר כמזכרת מאירועים

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה!

השתתפו באמצעות העברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271 ע"ש 'ביין'.

חידון א' ת'

התשובה לכל שאלה **מתחילה** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. הוא אולץ לעשות את העגל
- ב. מבוני המשכן
- ג. מידת השקל שווה לעשרים
- ד. שבטו של אהליאב בן אחיסמך
- ה. שם נטה משה את אהלו אחר מעשה העגל
- ו. "השביעי, שבת"
- ז. העגל היה עשוי מ -
- ח. משמותיו של הר סיני - הר
- ט. "ויאמר אני אעביר כל על פניך"
- י. משרת משה, לא מתוך האוהל (לשון הפסוק)
- כ. מכלי המשכן שדרך עשייתם מפורש בפרשתנו
- ל. הרגו איש את אחיו ואיש את רעהו
- מ. משה שם על פניו, כדי שלא יפחדו מלגשת אליו
- נ. החומר ממנו עשוי הכיור, שעמד במשכן הטהור
- ס. "ועלית בבקר אל הר"
- ע. "נצר חסד לאלפים נשא ופשע"
- פ. "ויאמר ד' אל משה לך שני לוחות אבנים"
- צ. המקום עליו עמד משה בראותו את כבוד ד'
- ק. ממרכיבי שמן המשחה
- ר. ד' מילא את בצלאל ב -
- ש. "ימים יעשה מלאכה וביום השביעי"
- ת. "את מזבחותרם ואת מצבותם ואת אשריו"

חידון א' ת' הפוך

התשובה לכל שאלה **מסתיימת** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. "ויעבור ד' על פניו"
- ב. מבוני המשכן
- ג. כל אחד משלושת הרגלים קרוי -
- ד. "לך" כי שחת עמך"
- ה. ממרכבי הקטורת (2)
- ו. "בני ישראל את השבת"
- ז. אחד משבעת עממי ארץ ישראל (כנען, חת וכו')
- ח. שמן המשחה נעשה מעשה
- ט. "והדל לא ממחצית השקל"
- י. "לא תבשל בחלב אמו"
- ך. "שלוש פעמים בשנה יראה כל"
- ל. זה יתנו כל העובר על הפקדים, כל גבר ביהודים
- ם. שם כולל למרכיבי הקטורת
- ן. השי"ת ירד ב -
- ס. אחד משבעת עממי ארץ ישראל (כנען, חת וכו')
- ע. משה ראה את העם "כי הוא"
- ף. "בני נמנו ע"י מטבעות כדי שלא יהיה בהם -
- ץ. "ובחרושת אבן למלאות, ובחרושת לעשות"
- ק. כך שוחקים את הקטורת
- ר. "כל רחם לי"
- ש. מילה נרדפת ל 'איחר'
- ת. "הנה אנכי נגד כל עמך אעשה נפלאות"

ואלה שמות

"את חג המצות תשמור"

היכן קרוי חג הפסח כשם של חג אחר? (התשובה במדור התשובות)

מן המדרש

מעשה ברבי יוחנן שהיה עולה מטבריא לצפורי, עם רבי חייא תלמידו, וכשרבי יוחנן ראה כרם, אמר לר' חייא, 'אינ אתה רואה כרם זה שהיה שלי ומכרתי אותו בכך וכך'. אותה שעה בכה רבי חייא בר אבא ואמר לו, 'לא הנחת לעת זקנותך כלום'. אמר לו, 'זכי קלה היא בעיניך, שמכרתי דבר שנברא בששה ימים, וקניתי דבר שניתן לארבעים יום, עולם כולו ומלואו נברא בו' ימים, אבל התורה ניתנה למ' יום'. לחם לא אכל, אבל מלחמה של תורה אכל, ומים לא שתה, אבל מימיה של תורה שתה, והיה למד תורה ביום, ופושט אותה בינו לבין עצמו בלילה, ולמה היה עושה כך, אלא ללמד את ישראל שיהו יגעים בתורה ביום ובלילה. רבי שמעון בן לקיש היה אומר לתלמידו, 'בוא ולמדו תורה דשחרין ודקרין בלילה'. ורבי יוחנן היה אומר לתלמידו 'בוא ולמדו תורה דאימטין'. אלא אעפ"כ מודה היה רבי יוחנן שאין רינה של תורה אלא בלילה, שנאמר: 'קומי רני בלילה', וכן הוא אומר: 'ותקם בעוד לילה'. ורבנן אמרו ביום ובלילה, שנאמר: 'ויהי שם עם ד' ארבעים יום וארבעים לילה', לכך התקינו חכמים שיהו המשנין יושבים בבוקר ובערב, לקיים מה שנאמר: 'לא ימוש ספר התורה הזה וגו'. (ע"פ מ"ר)

מילה בפרשה

**הגוף הכלכלי המנהל,
את הסכום הבסיסי גואל,
כשהוציא אותו מהפינה,
אז זרח והאיר כפינה.**

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תפרסם אי"ה בגיליון הבא

ושפני טמוני חול

מתי מספיק שיהיו 6 אנשים מתענים בבית הכנסת כדי לקרוא 'ויחל' ומתי אומרים שצריכים דווקא שבעה או יותר?

יותר?
***

"למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה"

יש לבאער מדוע אמר להרג אותם דווקא בהרים, כתוב בגמרא (שבת פח.) 'ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא, מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם'. ולכן מאחר שבחטא העגל הסירו מעליהם קבלת התורה, חזר עליהם העונש הקבורה ע"י ההר וזהו ההריגה באמצעות ההרים, ולכלות אף את זרעם בכך.

שעשועי דאורייתא

"ויטחן עד אשר דק"

היכן עוד בתורה מצינו שדבר נטחן?

***

מצאו נא בפרשה:

1. שתי אותיות גדולות (רבתי).

2. שני אנשים המוזכרים לראשונה בפרשתנו.

3. תשע עשרה מילים רצופות שנזכרות פעמיים.

4. ארבע אותיות רצופות העוקבות בסדר הא' ב'. (לא באותה מילה)

5. את שמותיהם של ארבעה מהשבטים.

6. את אחד משני הפסוקים הבודדים בתורה שמתחילים באות ס'.

שמיאות מי יבין

לפניכם פסוק מן הפרשה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו?

1. "ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי הגרגשי החוי והיבوسی"

2. "ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש משה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לשבוע שעבר: קריאת המגילה בשבת: א. חת"ס סובר שהמקדים מפלג המנחה בשבת מפאת אונסו. ב. פורים ביום שישי ולא קראו במגילה וקיבלו ע"ע שבת. (פמ"ג. וכן ביום ב' של ר"ה שלא תקעו - יתקעו בשבת) **לסדר את הפרשה** - "מחצית השקל בשקל הקדש". **חידון א' ת'** - אהרן, בצלאל, גרה, דן, הרחק מן המחנה, וביום וינפש, זהב, חורב, טובי, יהושע ימיש, כיור, לוויים, מסוה, נחושת, סיני, עוון, פסל, צור, קנמון, רוח אלוקים, ששת שבת שבתון, תתוצון, תשברו, תכרותון. **חידון א' ת' הפוך** - ויקרא, אהליאב, חג, רד, חלבנה לבונה, ושמרן, פריז, רוקח, ימעיש, גדי, זכור, מחצית השקל, סמיסלסממנים, ענו, יבוס, פרוע, נגף, עץ, הדק, פטר, בושש, כורת ברית. **שעשועי דאורייתא** - המן ומנחות מסוימות. 1. "נצר", "אחר". 2. בצלאל ואהליאב. 3. "עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו". 4. "ויכל משה". 5. "כל בני לוי", "למטה יהודה", "עד אשר דק", "למטה דן". 6. "סרו מהר מן הדרך...". (השני בפרשת שלח: "סלח נא לעון העם הזה...") **ואלה שמות** - "בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל" (יחזקאל מה, כא). **מילה במגילה אסתר** - פרס. "מן העוגה לקח נתח" - פרס פרוסה מן העוגה, "ושכר על מעשהו לקח" - מילה נרדפת ל'שכר'-'פרס', "לכסף ולדב נמשלים" - מלכות פרס נמשלה במקורות לכסף ולדב. "ומצוי עם עופות דורסים", בפרשות שמיני וראה נמנה ה'פרס' כעוף טמא. **שמונת בפרשה** - 1. "ככוכבי השמים" (לב, יג). 2. "ממולח" (ל, לה). 3. "לא שתו איש" (לג, ד). "ומים לא שתה" (לד, כח). 4. טיסה - "כי תשא" (בהברה אשכנזית) (ל, יב). 5. קנמון בשם" (ל, כג). 6. "לא תבשל גדי בחלב אמו" (לד, כו). 7. 'קל וחומר לכסא של רגל אחד' (רש"י לב, יג). 8. "ויקמו לצחק" (לבו, 9. "והמתב" (לב, טז). 10. קולה+נותחה+לושה= "קול ענות חלושה" (לב, יח). 11. 'מטבע של אש' (רש"י ליג, 12. "בשמים ראש" (לכג, 13. "ולא שתו איש עדין" כתרים שנתנו להם בחורב' (רש"י לג, ד). 14. למחוק - "מחני נא מספרך" (לב, לב). 15. "ושחלת", "ובלשון המשנה קרוי צפורן, וזהו שתרגם אונקלוס וטופרא' (רש"י ל, לג). **שמונת בהפטרה** - 1. "והרבתי את פרי העץ" (לו, ל). 2. "והסירותי את לב האבן... ונתתי לכם לב בשר" (לו, כו). 3. "יושבים על אדמתם" (לו, יז). 4. "וזרקתי עליכם מים" (לו, כה). **שאלה לשלח השבת משפטים** - שאלנו: מדוע דווקא האוון נבחרה להיענש ולא העין, הלא אף היא ראתה את הקולות בהר סיני? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. לא תובעים את האדם על ראייה ניסית. 2. העין יכולה לתרץ שאינה רגילה בשמיעת דברים ולכן לא הפגימה היטב. 3. זכו למדרגה מיוחדת בשערי הבינה ששורשה דווקא באוון. 4. רק שתי הדברות הראשונות היו מפי הגבורה בצורה של רואים את הקולות. 5. כעין זה, רק את עשרת הדברות ראו, אבל לא את: "לא תגנובו", ואת: "לי בני ישראל עבדים". 6. הוצרכו לראות רק כדי להבין את המשמעות (לא תרצח' ולא - 'לו תרצח'). 7. והאוון חשובה יותר מהעין, (סימא את עינו נותן לו דמי עינו, חרשו נותן לו דמי כולו) ובכוח השמועה הטובה לדשן עצם, הרי התביעה גדולה יותר על האוון שנבלעת השמיעה דרכה באיברים.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

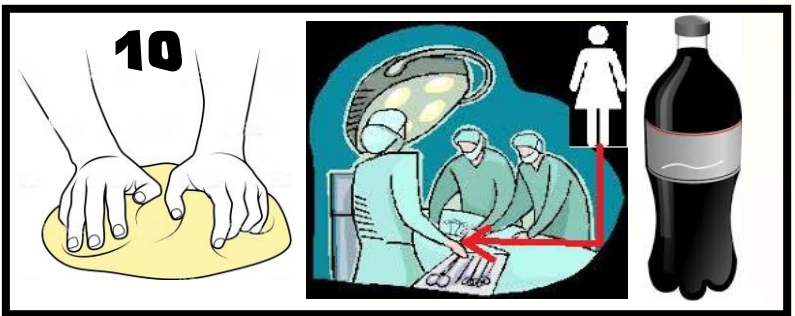
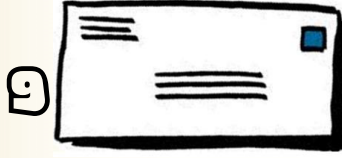
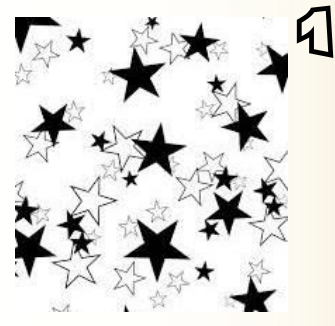
בירושלים: בחנות 'פיאוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

מחשבה טובה

התשובה לטמונה זו
תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

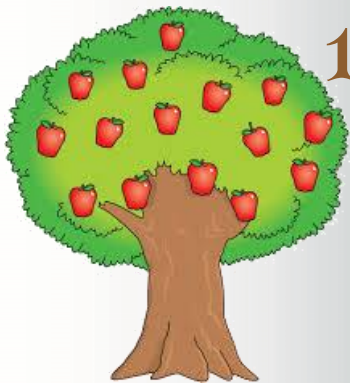
תשובה לגיליון הקודם
"אין הצר שוה" (בז)

"ויהי דבר ד' (יחזקאל ל"ז ט"ז)

הפטרת פרה

טמונות בהפטרה

© כל הזכויות שמורות לאורן בין.